

افسوس که بتوانست خاطرات خوش با کرواسی را در ایران تکرار کند

گام ششم

قربانی غرور

از همان روز که میزبانی مشترک ژاپن و کره جنوبی برای جام جهانی ۲۰۰۲ مسجل و سهمیه آسیا اضافه شد، خیلی‌ها نگران غرور ناشی از نبودن رقیب در فوتبال ایران بودند.

تیم‌های ایرانی همیشه در مقابل بزرگان و نامداران فراتر از انتظار ظاهر شده‌اند اما در مقابل رقبای کوچکتر با دست‌کم گرفتن آنها لطمه خورده‌اند. خیلی‌ها به همدیگر تبریک حضور در جام جهانی می‌گفتند. صحبت از انتخاب یک مربی بزرگ و با کارنامه جهانی بود و در غیاب

دو میزبان ایران و عربستان براحتی آب خوردن باید به جام جهانی می‌رفتند. اما در واقعیت چه خبر بود؟

بلیشو

پس از حذف دردناک ایران از جام ملت‌های ۲۰۰۰، گروهی از بزرگان - اگر نه به صورت رسمی - حذف شدند؛ از خداداد عزیزی و حمید استیلی تا علیرضا منصوریان و...

جلال طالبی به‌عنوان مقصر اصلی آن فاجعه لبنان ناخواسته بر آتش اختلافات

دامن زد. آتشی که مهدی مهدوی‌کیا را هم سوزاند. هر روز یک نفر دیگری را متهم می‌کرد و ...

با رفتن طالبی، ادمار براگا بدنساز برزیلی تیم ملی، هدایت ایران در شروع مسیر جام جهانی را بر عهده گرفت. البته نه تحت نام سرمربی که همین موضوع هم بر مشکلات افزود!

استارت خانگی

برای حضور در این دوره جام جهانی ۴۷ کشور آسیایی ثبت‌نام و در ۱۶ گروه تقسیم

شدند. در روشی عجیب، برخی از برندگان این گروه‌ها مستقیم به دور نهایی می‌رفتند و برخی دیگر باید با هم بازی می‌کردند تا در نهایت ۱۰ تیم برای مرحله نهایی انتخاب شوند!

ایران به همراه گوام، میانمار و تاجیکستان در یک گروه قرار گرفت و میزبانی در تبریز به معنی صعودی راحت برای ما بود. بخصوص که برمه هم نیامد!

این آذر خوش یمن

جمعه ۴ آذر ۷۹ در باغشمال کار